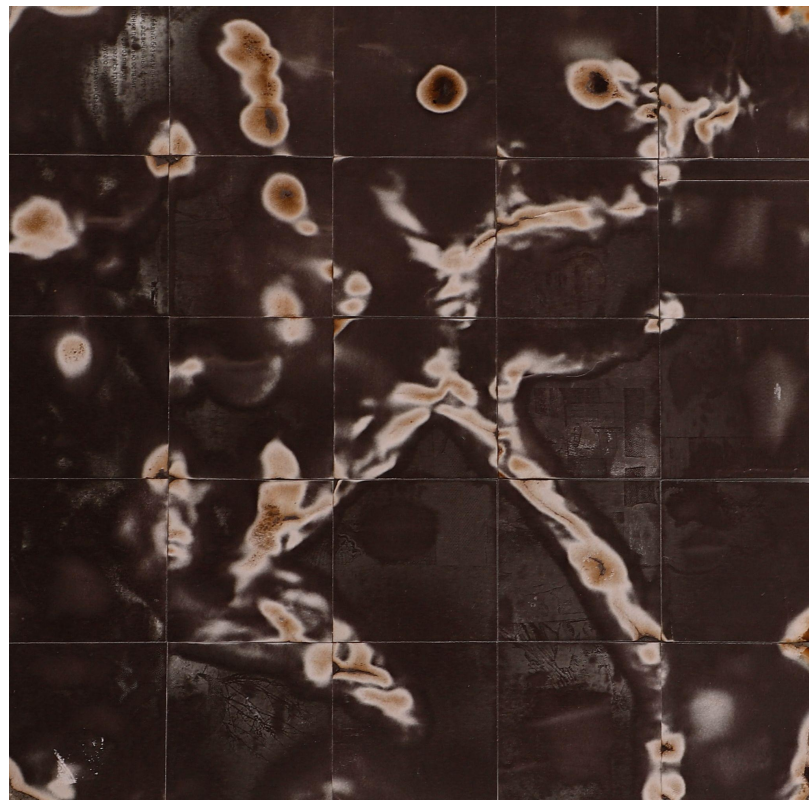

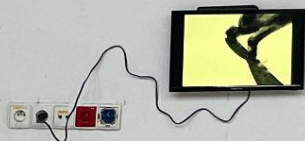
3 Pracownia Rysunku

Wydział Malarstwa
Katedra Malarstwa i Rysunku
Akademia Sztuki w Szczecinie

dr hab. Wojciech Dada
mgr Klaudia Prabucka

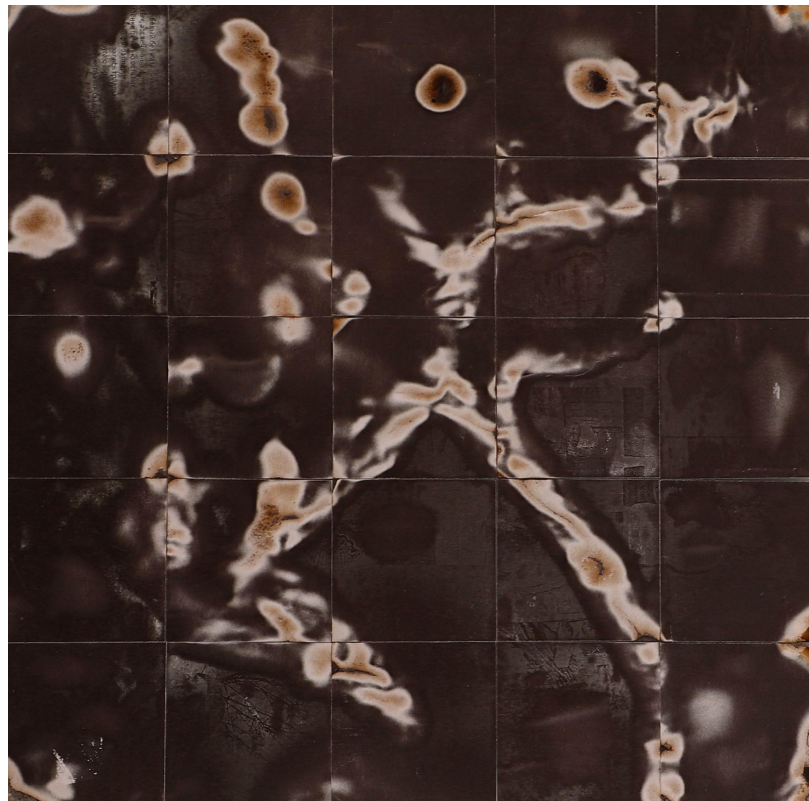
Anton Pokotyło

Na solidnej płycie

I rok, I stopień
Film

Nie jestem pewien wiarygodności swojej pamięci. Z czasem detale i wydarzenia zaczynają się zacierać, mieszać z fikcją, a potem całkowicie znikają. Uwielbiam wspominać swoją przeszłość — nostalgia jest ważną częścią mojego życia.

Ale nie mogę pozbyć się uczucia, że zapomniałem o czymś ważnym.

Anton Pokotyło

Jak Oni

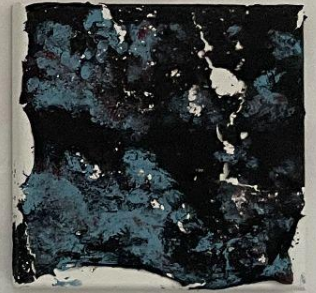
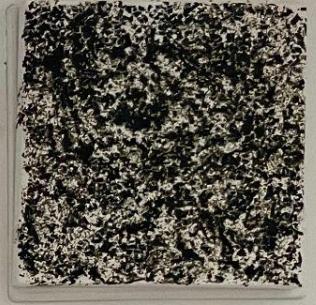
I rok, I stopień
Film

Ta praca jest moją próbą refleksji nad tym, jak agresja, nietolerancja i chęć dominacji przenikają z „dorosłego” świata do „dziecięcego”. W tym procesie przybierają one inne formy i znaczenia.

Pomimo swojej początkowej wrażliwości i podatności, „dziecięcy” świat ma w sobie większą wolność i siłę, które pozwalają mu z łatwością zachować to, co tak rzadko można znaleźć wśród „dorosłych”.

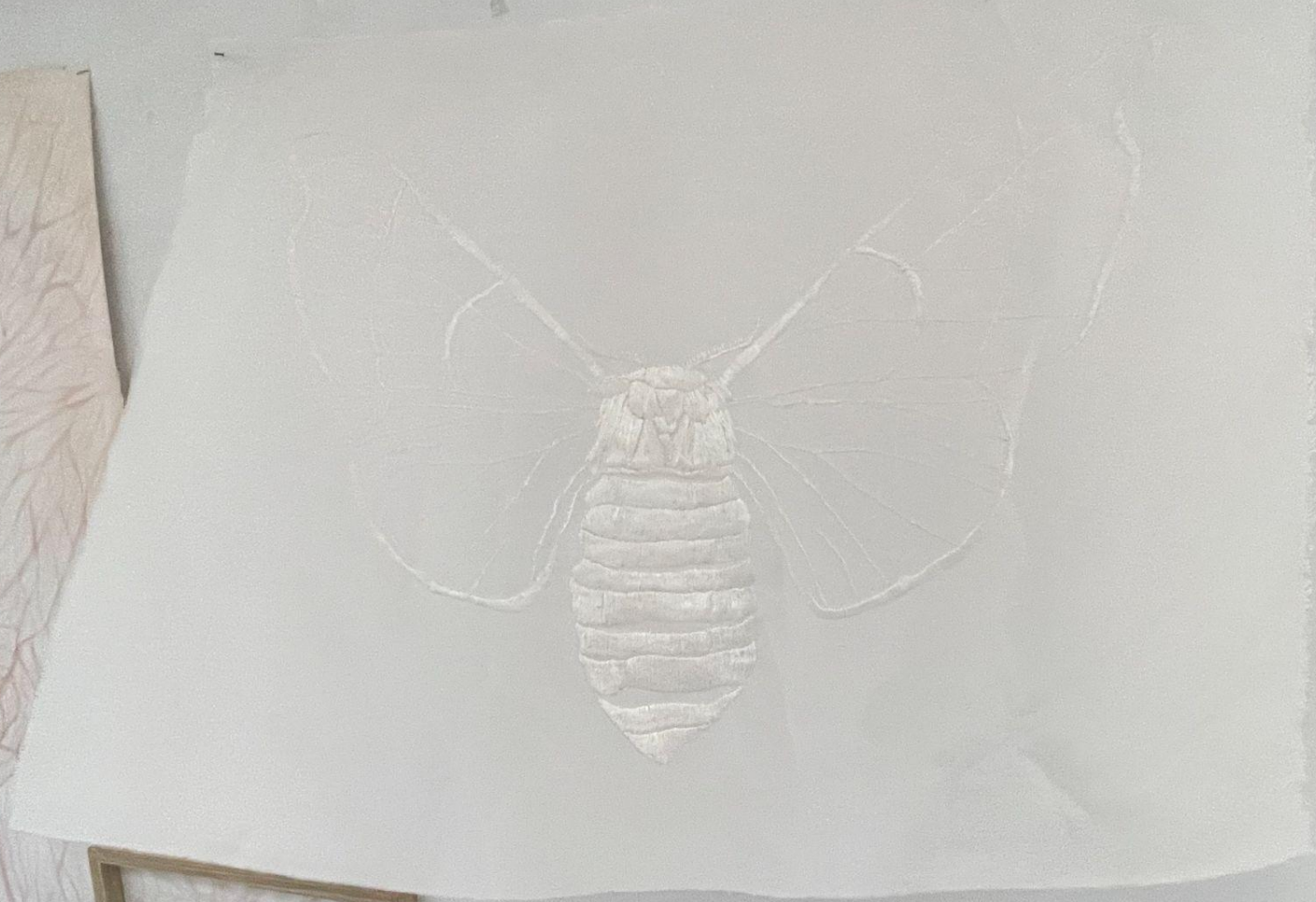
Jedwabnik

II rok, I stopień Malarstwo

Na jedwabnym materiale wyszyłam jedwabnika – białą jedwabną nicią na białym tle, niemal niewidocznego, ledwie odróżniającego się od powierzchni. Jego istnienie jest podporządkowane jednemu celowi: produkcji. Ten gatunek jedwabników żyje wyłącznie w fabrykach jedwabiu, hodowany nie jako istota, lecz jako narzędzie. Ich życie sprowadza się do tworzenia kokonu, po czym wrzucane do wrzącej wody umierają, zanim w ogóle zdążą rozwinąć skrzydła. Te jedwabniki, które zostają przy życiu w celach rozrodu, nie potrafią latać – ich ciała przez lata hodowli stały się bezużyteczne poza przemysłem. Od pokoleń nie istnieją już w naturze, nie muszą się kamuflować ani walczyć o przetrwanie. Dlatego są białe – kolor stał się dla nich zbędny. Można powiedzieć, że ich życie zostało wyprane z koloru.

Ta praca jest metaforą kapitalizmu i wyzysku pracowników – ludzi, którzy często pozostają niewidzialni w systemie, który wykorzystuje ich do granic, traktując jak część procesu, a nie indywidualne istoty. Jedwabnik, choć stanowi fundament przemysłu jedwabiu, nie ma prawa do wolnego życia – tak jak pracownik, który staje się trybem w maszynie ekonomii, eksploatowanym, dopóki jest użyteczny. Biel na białym symbolizuje wymazywanie tożsamości, uniformizację i systemowe ukrywanie cierpienia w imię zysku. To cichy protest wobec świata, w którym wartość jednostki jest mierzona jej przydatnością.

Wiktoria Piotrowska

Kryzys

II rok, I stopień
Malarstwo

Praca przedstawia plantacje palm olejowych widziane z lotu ptaka – tysiące identycznych kropek rozciągających się w nieskończoność. Obraz został stworzony markerami wodnymi na papierze, na podstawie rzeczywistych zdjęć satelitarnych z map Google.

Regularny, monotony wzór palm kontrastuje z chaosem i bogactwem form, które istniały tam wcześniej – lasami deszczowymi pełnymi życia. Wycięte pod plantacje obszary to miejsca, gdzie ginie bioróżnorodność, a zwierzęta tracą swój dom.

Praca jest wizualnym komentarzem na temat skali dewastacji środowiska dla produkcji oleju palmowego.

Perspektywa z góry ukazuje ogrom problemu – wielkie

połacie ziemi zamienione w jednolite, martwe przestrzenie, które przynoszą zysk, ale odbierają życie.

Valeryia Zabello

Śnieg

III rok, I stopień
Malarstwo

Inspiracją do tej mozaiki był tekst więźniarki politycznej opowiadający o jej stosunku do tak zwyczajnej rzeczy jak śnieg oraz o tym, jak więzienie i praca w więzieniu odbierają poczucie normalności, próbując złamać wolę człowieka.

Valeryia Zabello

Chwili z tobą

III rok, I stopień
Malarstwo

Kolażowy obraz złożony z różnych zdjęć, zrobionych w ciągu pół roku. Przedstawia szczęśliwe chwile spędzone razem z inną osobą.

Valeryia Zabello

Białoruska batlejka

III rok, I stopień
Malarstwo

Rzeźba przedstawiająca Łukaszenkę, jako bohatera ludowej bajki w tradycyjnym białoruskim teatrze lalek.

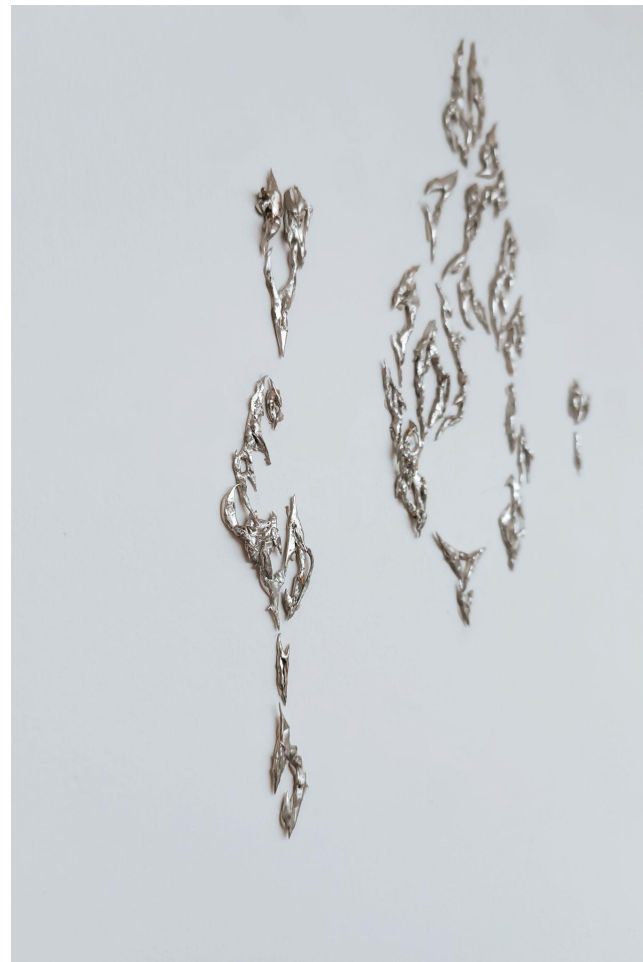
Adrianna Kawczyńska

Świadomość nieświadomości / Deep, deep down, far, far in...

III rok, I stopień
Malarstwo

Centralnym elementem jest mandorla (vesica piscis) – obszar powstały z przecięcia dwóch okręgów, który w psychologii jungowskiej symbolizuje integrację przeciwieństw oraz częściowe oswojenie cienia. Srebrzyste cynowe elementy przypominające struktury alchemiczne, nawiązują do "prima materia" – pierwotnej substancji, która poprzez transformację prowadzi do odkrycia "kamienia filozoficznego". W tym kontekście odzwierciedla proces alchemicznej przemiany psychiki: od wewnętrznego chaosu do harmonii, pełni i jedności.

Zaproszenie do introspekcji, eksploracji nieświadomości, odkrywania własnych ukrytych aspektów oraz zanurzenia się w symboliczny proces indywiduacji, który prowadzi ku pełniejszemu zrozumieniu siebie.

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or a short message, located in the bottom right corner of the page.

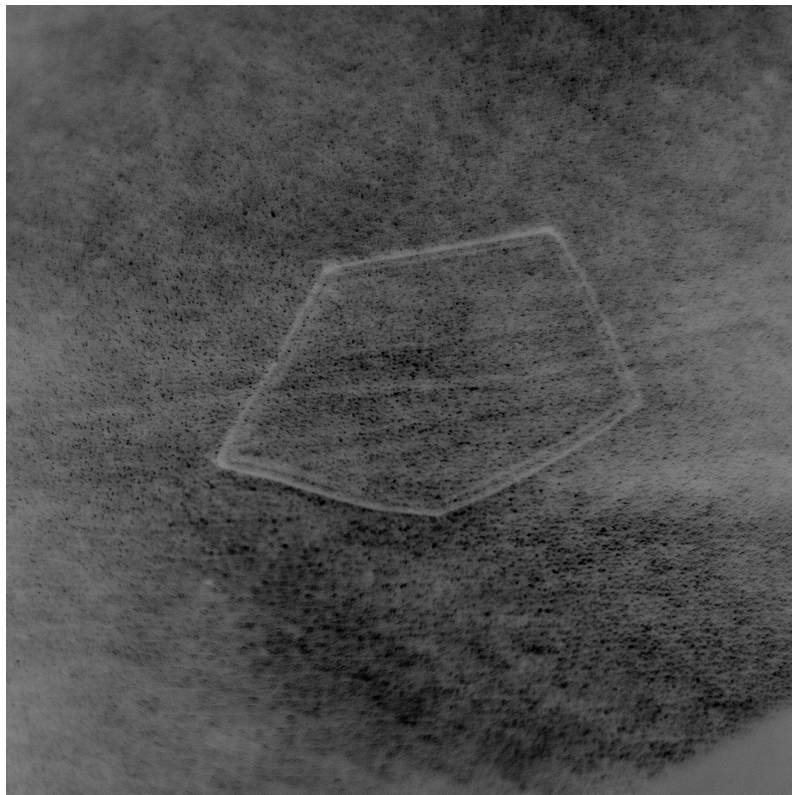
Handwritten text in a cursive script, located in the top right corner of the page.

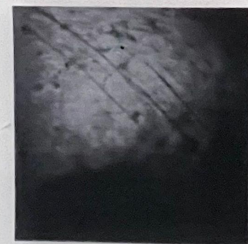
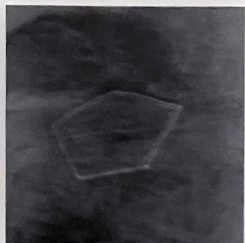
Alicja Zawadzka

Odbicia

I rok, I stopień
Malarstwo

Zapis kontaktu fizycznego różnych przedmiotów odbitych na ciele. Wystarczy chwila by stworzyć ślad ingerencji w warstwę wierzchnią skóry. Poprzez wybrane fotografie pokazuję wrażliwość swojego ciała na dotyk.

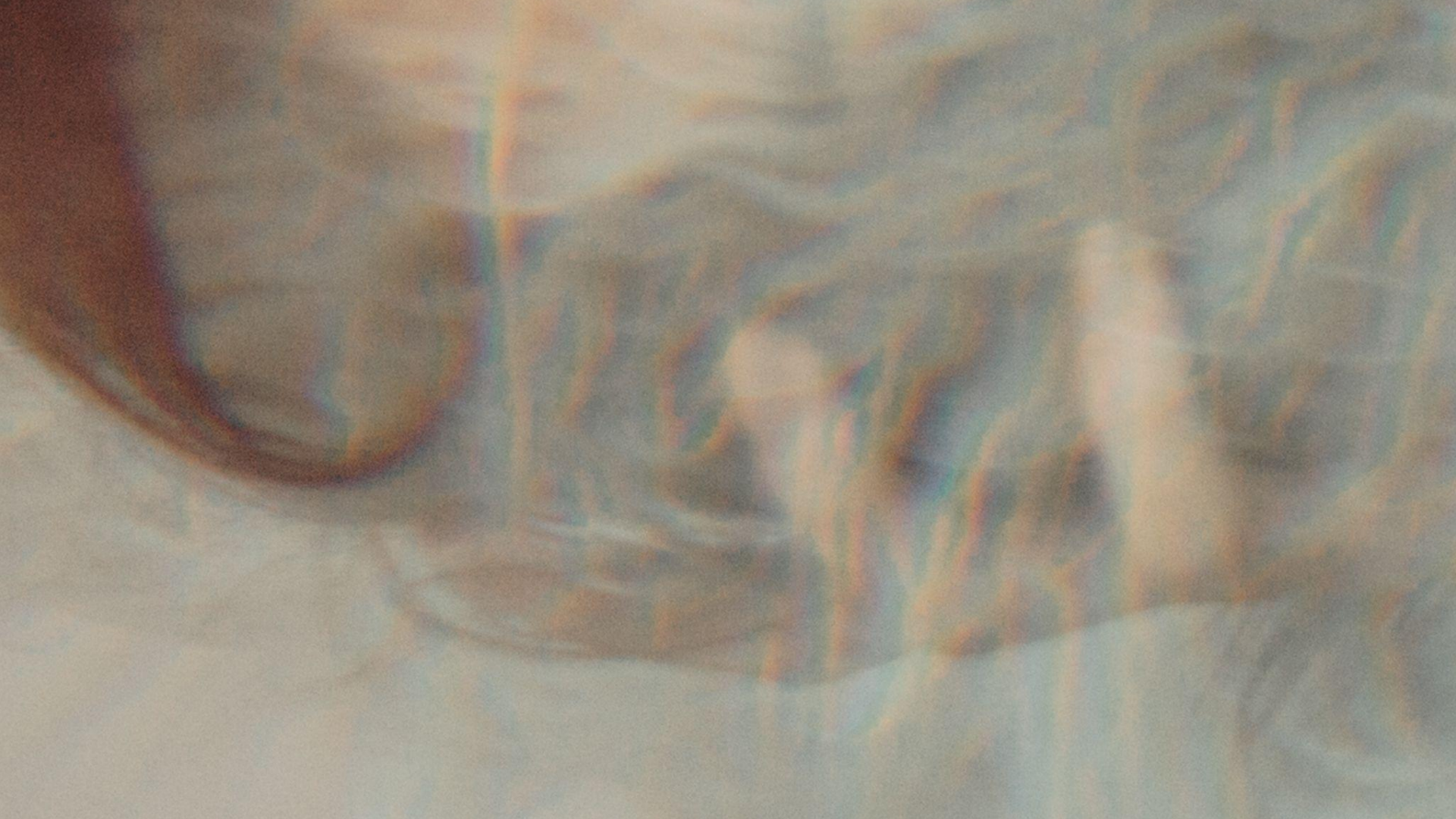
Alicja Zawadzka

Realność

I rok, I stopień
Malarstwo

Rozmycie. Znikanie. Rozproszenie. Dzięki użyciu pryzmatu powstały zamglone obrazy. Chciałam stworzyć lekko odrealnione ujęcia, trochę jak ze snu.

Lara Clark

Struktury biologiczne

I rok, I stopień
Malarstwo

Seria 9 obrazów przedstawia realistyczne odwzorowanie różnych struktur biologicznych, namalowanych na podstawie zdjęć preparatów mikroskopowych. Preparaty zostały wcześniej przekształcone za pomocą oprogramowania graficznego, by nadać im niestandardowe, intensywne kolory. W ten sposób budowa obiektów biologicznych została urozmaicona i łatwiej zauważyć jej ukryte detale, co tworzy przyciągającą kompozycję.

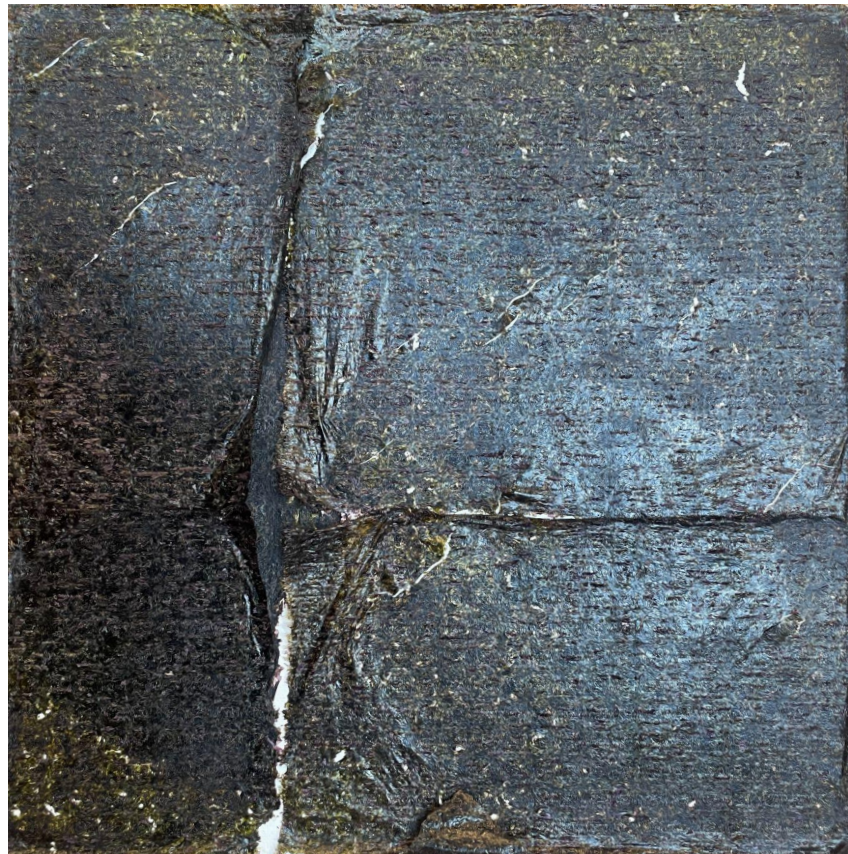

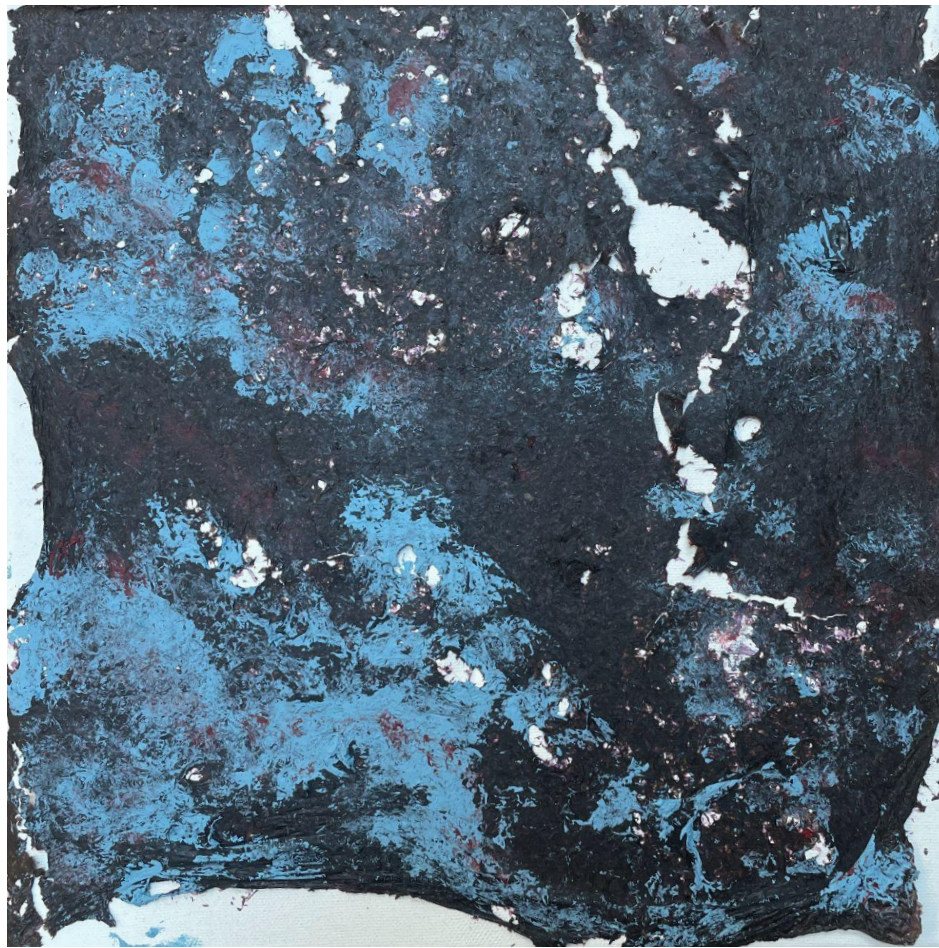
Karolina Korzeniowska

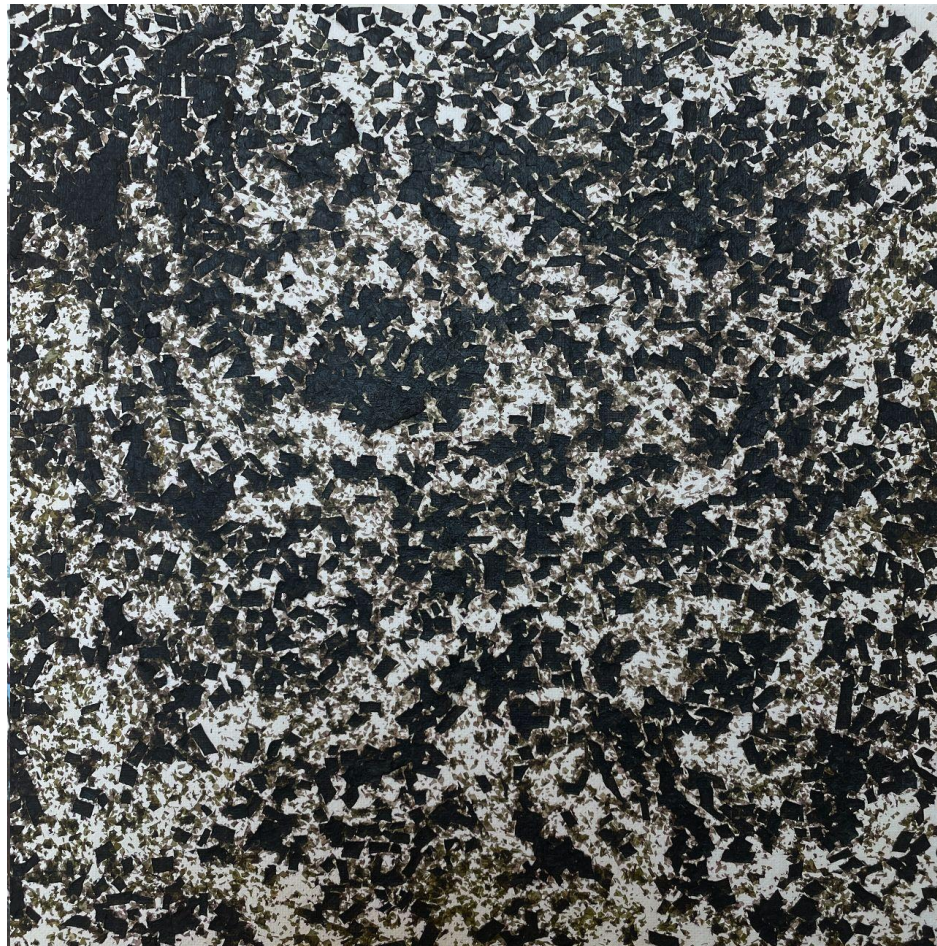
Bez tytułu

I rok, I stopień
Projektowanie Mody

przyklejanie wodorostów za pomocą wody do płótna

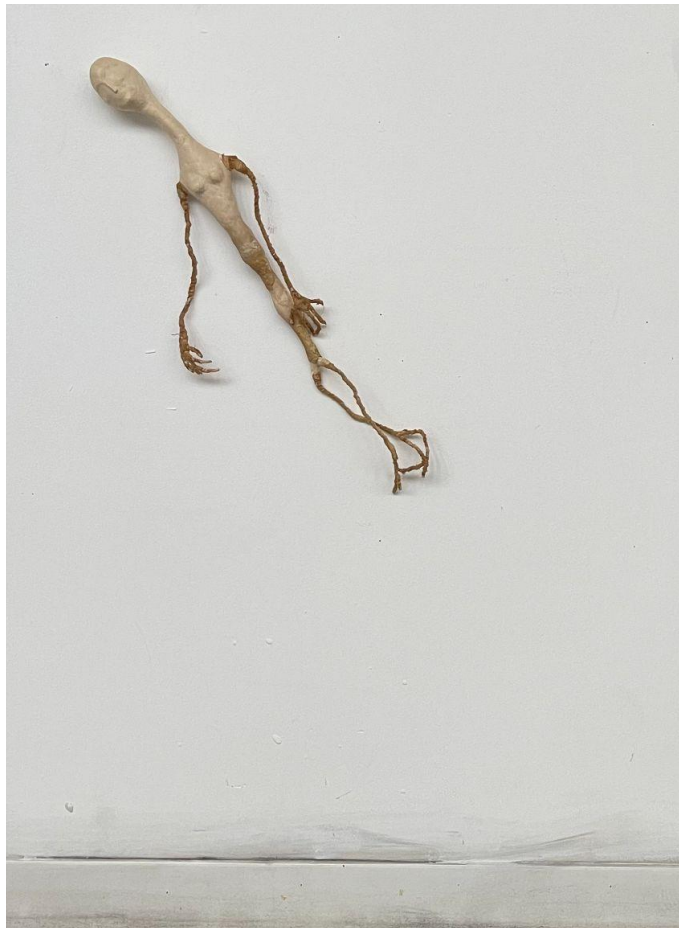

Ewa Matyaszek

Bez tytułu

III rok, I stopień
malarstwo

Jak się czujesz?

I rok, I stopień Malarstwo

Sceny kaźni stają się wizualnym odzwierciedleniem wewnętrznej walki człowieka z własnymi nałogami. Tortura to nie zewnętrzny akt, lecz proces wewnętrzny, w którym uzależnienie występuje jednocześnie jako kat i sędzia, narzucając swoje reguły i pozostawiając niewiele przestrzeni na wolność.

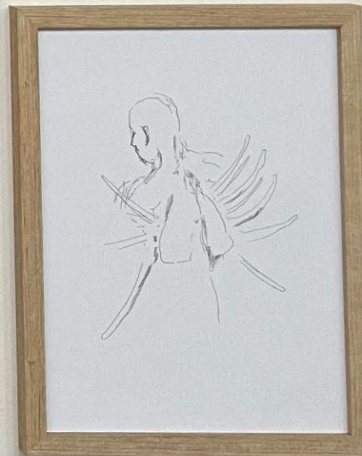
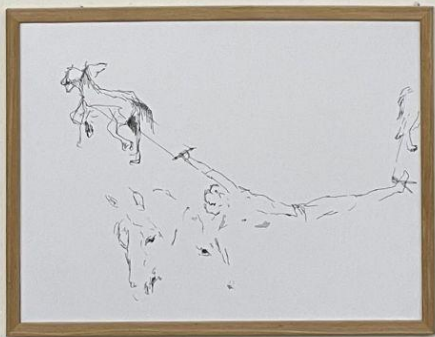
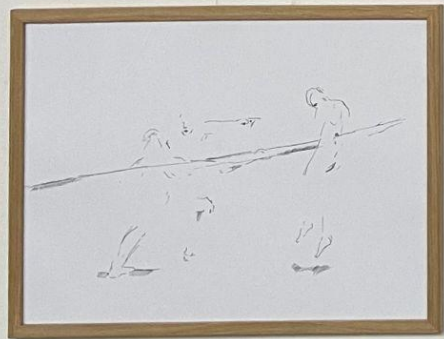
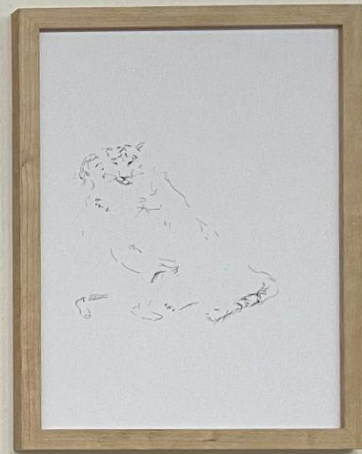
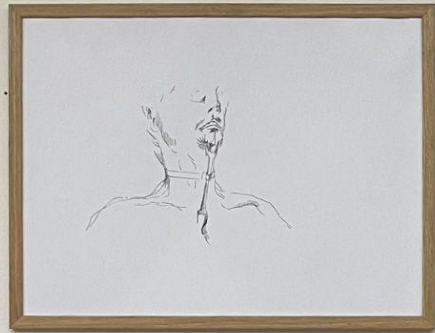
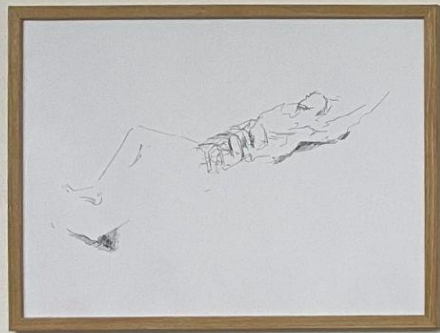
Sredniowieczne narzędzia tortur, zdekonstruowane w tych rysunkach, symbolizują różne aspekty uzależnienia: potrzebę kontroli, nieustanne dążenie do przyjemności, pragnienie akceptacji lub niepowstrzymane unikanie bólu. Każda scena oddaje stan, w którym człowiek zostaje uwięziony w pułapce własnych nawyków i słabości. Rysunki, utrzymane w stylu dekonstruktywizmu, celowo niszczą znane formy, aby ukazać niestabilność i chaotyczność psychicznego oraz fizycznego stanu człowieka. Rozdarte linie i fragmenty postaci symbolizują rozpad tożsamości pod wpływem uzależnienia, które zarówno dręczy, jak i kusi iluzorycznym wyzwoleniem.

Prace te stawiają pytania: gdzie leży granica między karą a wyzwoleniem? Dlaczego akceptujemy swój ból jako coś nieuniknionego i dlaczego uzależnienie staje się nie tylko naszą słabością, lecz także naszym przeznaczeniem? Seria zaprasza widza do refleksji nad tym, jak głęboko pozwalamy naszym pasjom i słabościom wnikać w naszą tożsamość oraz na ile jesteśmy w stanie wyrwać się z tego błędnego koła.

Mykyta Kruhliak

Igła

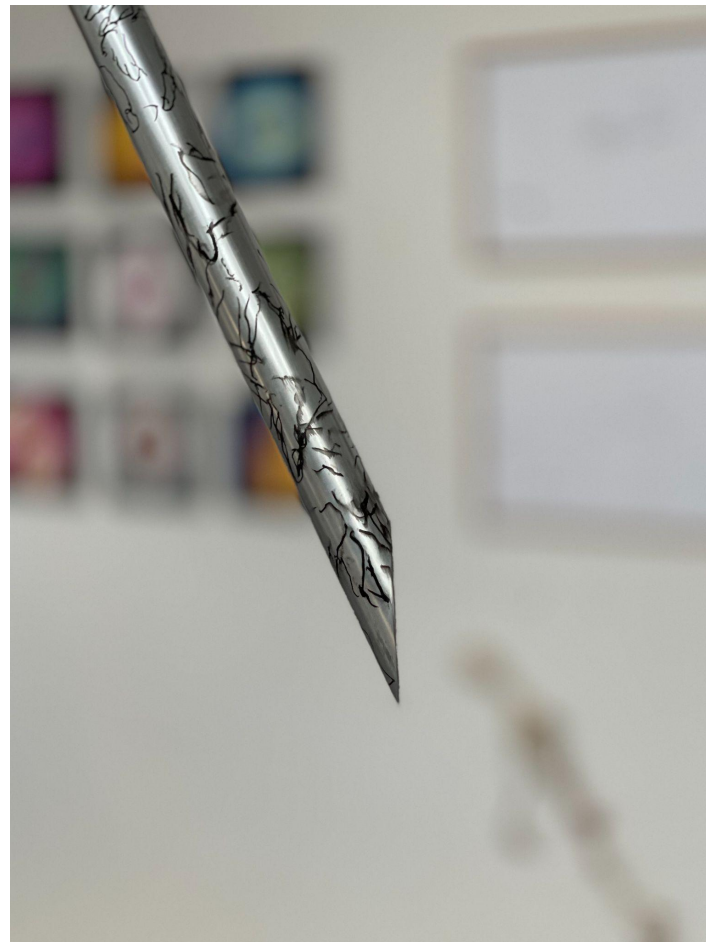
1 rok, I stopień malarstwo

Forma igły, cienkiej i ostrej, staje się symbolem wszechobecnej siły uzależnienia, która wnika w ciało, umysł i duszę, powodując ból, ale jednocześnie obiecując chwilową ulgę.

Igła symbolizuje nie tylko uzależnienie od narkotyków, ale również inne, bardziej ukryte formy: uzależnienie od uznania, technologii, jedzenia, konsumpcji, emocji czy władzy. Każdy człowiek w jakiś sposób trzyma swoją „igłę” – narzędzie, które jednocześnie wyzwala i ogranicza.

Najpierw praca ukazuje fizyczny i materialny wymiar uzależnień: igła jako narzędzie wchodzące w ciało, bezpośrednio odnosi się do uzależnień od substancji. Później staje się metaforą: uzależnienie od mediów społecznościowych czy potrzeby kontroli przypomina ten cienki pręt, który więzi nas w pętli nawyków. W końcu „Igła” dotyka sfery osobistej: poszukiwania równowagi między bólem a przyjemnością czy samokontrolą a utratą siebie.

„Igła” podkreśla kruchość i niestabilność człowieka w walce z uzależnieniami. Wybór metalowej igły wskazuje na chłód, sterylność i wyobcowanie, które często towarzyszą procesowi destrukcji poprzez nalogi.

Monika Cieszyńska

Spożywać w betonie

**I rok, I stopień
Komunikacja Wizualna i UX**

Projekt artystyczny, który bada zjawisko synantropizacji i synurbizacji — procesów, w których zwierzęta i natura adaptują się do życia w bliskim sąsiedztwie ludzkiej cywilizacji, szczególnie w przestrzeniach miejskich i podmiejskich. Poprzez serię eksperymentalnych opakowań, takich jak „jajka z chowu autostradowego” czy „urbanistyczne mleko”, projekt podejmuje temat industrializacji, konsumeryzmu oraz mechanizmów, które kształtują współczesny krajobraz na coraz to liczniejszą betonozę. Artystyczne formy te stanowią swoisty komentarz do zmieniającego się związku między naturą a cywilizacją, zwracając uwagę na konsekwencje naszej codziennej konsumpcji i dominacji technologii.

Piotr Tołkacz

Trzeci człowiek w komiksie

I rok, II stopień
Sztuka Mediów

Projekt jest tryptykiem składającym się z trzech stron fikcyjnego komiksu detektywistycznego. Poszczególne prace są w postaci grafiki cyfrowej, powstałe w programie Krita i każda ma wymiary 2064 na 3132 pikseli. Strony komiksu przedstawiają wydarzenia z filmu „Trzeci Człowiek”, 1949 reż. Carol Reed.

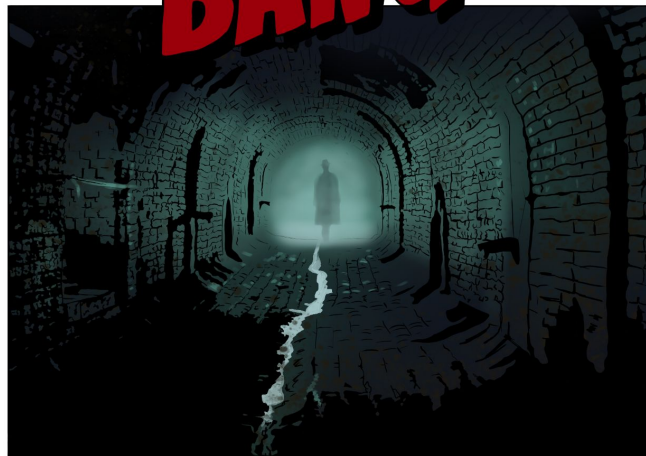
Styl komiksu zainspirowany jest komiksami gatunku Noir, przede wszystkim serią „Watchmen”, napisaną przez Alana Moore’a, którą ilustrowali Dave Gibbons i John Higgins.

Prace nie tylko wynikają z mojego zagłębiania się w kino Noir ale jest też moją próbą wprowadzenia koloru w filmy czarno-białe.

BANG

Nadia Malinowska

Umierać jak ptak

I rok, I stopień
Komunikacja Wizualna i UX

Śmierć jest jednym z podstawowych elementów życia zarówno dla ludzi, jak i zwierząt wokół nas, ale jako ludzie w przestrzeniach zamieszkiwanych głównie przez innych ludzi, nie poświęcamy im tej samej energii emocjonalnej, gdy nas opuszczają. Ciała martwych ptaków są zamykane przez sprzątaczy ulic, a następnie umieszczane w koszach na śmieci, bez większego przywiązania.

Poprzez formę filmu eksploruję ostatnią minutę śmierci ptaka w zimową noc i próbuję nadać mu tożsamość podobną do ludzkiej. Obrazy latających wspomnień, niestandardowe kolory i wielowarstwowy dźwięk zarysowują historię ostatnich chwil spędzonych przez ptasiego bohatera w przestrzeniach zamieszkiwanych przez ludzi i inne zwierzęta.

W filmie użyto wiersz autorstwa Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej pod tytułem "Ptak".

Ptaszek umierający chowa się, ucieka,

A dark, blurry night scene featuring a dense network of thin, dark branches. Interspersed among the branches are numerous out-of-focus light sources, appearing as soft, glowing bokeh in shades of yellow, green, and blue. The overall atmosphere is mysterious and ethereal.

by go nie ujrzał nikt w świecie,

Waldemar Masicz

2 rok, II stopień
Sztuka mediów

